

Bérgazdálkodás, kilátóépítés, vadgazdálkodás

Beszélgetés Rosta Gyula vezérigazgatóval

A Zalaerdő 2017-ben ismét jó gazdasági évet zár – szögezte le **Rosta Gyula** vezérigazgató, akivel beszélgetésünk során érintettünk szakmai és közjóléti kérdéseket egyaránt. Kiemelt területként említette a vadászatot, illetve a tűzifa-értékesítést, s véleménye szerint az év egyik legnagyobb eredménye a magas arányú bérfejlesztés volt.

Mint mondta, a szakmai eredményhez hozzájárultak a megfelelő piaci feltételek is, így a betervezett munkákat mind mennyiségileg, mind határidő szempontjából sikerült teljesíteni.

– A legnagyobb problémát az augusztusi viharok jelentette, mely leginkább az őrségi területünket érintette, s a Lenti Erdészeti munkatársairólta a legnagyobb feladatot. Úgy gondolom, a lehetőségekhez mérten a károk felszámolása jól sikerült.

(A témával kapcsolatban részleteket a 4. oldalon *Viharkár a Lenti Erdészetről* című cikkünkben olvashatnak – a Szerk.)

Kiemelt ágazatként a vadgazdálkodásról elmondta, hogy az árbevétel a terveknek megfelelően alakult, illetve, hogy a szarvasbőség a tavalyihoz hasonlóan különösen jól sikerült.

– Az immár hagyományosá vált szentpéterföldi trófeaszemlén a százhatvanhét terítékre hozott szarvasbikából száztizenöt trófeát állítottunk ki a vadászház melletti tisztáson, közülük huszonhárom arany, negyvenhárom ezüst minősítést kapott, negyven pedig bronzot. (Az idei gímszarvasvadászatról bővebben a 7. oldalon olvashatnak *Már 16. alkalommal* című cikkünkben – a Szerk.)

A fahasználat kapcsán Rosta Gyula elmondta, hogy a véghasználatok nagy részét a téli időszakban sikerült elvégezni, értékesítési gondokkal nem küzdött a cég.

– Az új faanyag kereskedelmi lánc felügyeletével kapcsolatos rendelet (EUTR bevezetése) miatt az év második felében nagyobb feladat hárult az állami erdőgazdaságokra – így a Zalaerdőre is –, mivel a magán-erdőgazdaságok egyelőre nem tudtak megfelelni ennek a rendszernek, ez a fatömeg hiányzott a piacról. A nagyobb kereslet következtében átme-

neti tűzifahiánnyal is számolnunk kellett. Emellett ősz elején elindult a szociális tűzifa-program is, melynek kapcsán a hozzánk tartozó 175 önkormányzat közül november végéig 169 jelezte igényét felénk. Az önkormányzatok összesen több mint 7614 köbméter tűzifát igényeltek, melyből 5204 köbmétert már leszállítottunk az önkormányzatoknak. (A számok decemer 11-i adatokat tükröznek – a Szerk.)

A 2017-re tervezett beruházások közül azok, amelyeket saját költségéből tervezett megvalósítani a Zalaerdő Zrt., kivétel nélkül megvalósultak.

– A Mura Program kapcsán több fejlesztésről is szó esett már, ezek a program későbbi indulása miatt áttolódnak a következő évre. Ezek között szerepel a Pördefölde–Szentpéterfölde közötti vasútvonal felújítása, a kistolmácsi szakasz meghosszabbítása a horgásztóig, valamint útfelújítások, vasúti mozdonyok – köztük Ábel – felújítása.

Az év legkomolyabb közjóléti fejlesztése a nagykanizsai Csónakázó-tónál található kilátórony felújítása volt.

– A kilátó átépítését tulajdonosi tökeemeléssel és saját erőből valósítottuk meg, az összköltség közel 125 millió forint volt – mondta Rosta Gyula, s hozzátette: év végéig elkészül a beléptetőrendszer, és ezután pedig indul a használatbavételi engedélyezési eljárás. Az ünnepélyes avató a ter-

vek szerint 2018 márciusában lesz, az erdők nemzetközi napjához közeli időpontban. Az érdeklődés már most óriási az építmény iránt, a világítás próbaüzeme idején rengetegen látogattak ki a Csónakázó-tóhoz, és nézték meg a fényeket, továbbá több fórumon is folyamatosan érkeznek a kérdések a társasághoz, hogy mikortól lesz látogatható.

A 2017-es év kapcsán a vezérigazgató kiemelte: közel 9 százalékos bérfejlesztés valósult meg a Zalaerdőnél, melyet hatalmas eredménynek tart. Ennek kapcsán igyekeztünk felzárkóztatni az erdész kollégák jövedelmét, és az üzemek közti különbségeket is korrigáltuk. A következő évben szintén jelentős bérfejlesztés szerepel a tervek között.

– 2018-ban is igyekszünk minden feladatot teljes erőbedobással, tudásunknak megfelelően elvégezni, és bízom benne, hogy sem időjárási körülmény, sem egyéb más tényező nem lesz, amely erőnkön felüli szolgálatot követel tőlünk. Ezúton szeretném megköszönni minden kedves Kollégának és tisztelt Partnerünknek egész éves kitartó és szorgalmas munkáját! Kélemes karácsonyi ünnepeket és jó szerencsét kívánok az új esztendőre!

Steyer Edina

Minden kedves olvasónknak
békés karácsonyt és boldog új évet kívánunk!

(Fotó: Rakó Alex)

Erdők hete 2017

Fotó: Steyer Edina

A hagyományokhoz híven idén is az év negyvenedik hetén tartottuk az Erdők Hete országos rendezvénysorozatot, melyet az Országos Erdészeti Egyesület indított útjára huszonegy évvel ezelőtt. A Zalaerdő által szervezett programokon közel 650 fő vett részt, zömében gyerekek, de akadtak szép számmal felnőttek is. A programszervezésben mindkét erdei iskolánk, az erdei vasút és öt erdészeti vett részt. Képünk a Zalakarosi Parkerdőben készült, ahol **Gál Sándor** kerületvezető erdész tartott szakvezetést a Csiga-túra tanösvényen a nagykanizsai Bolyai iskola diákjainak.

Kitüntetések

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulója tiszteletére rendezett minisztériumi ünnepségen **Fazekas Sándor** földművelésügyi miniszter kitüntetéseket és elismerő okleveleket adott át.

Fotó: Pelsőczy Csaba/FM

Fotó: Pelsőczy Csaba/FM

André Béla, a Zalaerdő Zrt. nyugalmazott osztályvezető-főmérnöke (bal oldali kép) Életfa Emlékplakett ezüst fokozata kitüntetésben részesült a hazánkban elsőként megvalósuló erdőgazdasági gépüzemi teljesítmények számítógépes feldolgozásában, a mélyépítési beruházásokban végzett kiváló tevékenységéért, szakoktatói munkájáért.

Fliszár Aladár, a Zalaerdő Zrt. Lenti Erdészeti Zrt. nyugalmazott erdőművelő műszaki vezetője (felső kép) Életfa Emlékplakett bronz fokozata kitüntetésben részesült a Zalabak-sai Erdészetről az erdeifenyővel kapcsolatos természetes felújítási kísérletekben végzett kiváló eredményeiért, kiemelkedő fahozam elérésében végzett munkájáért.

Az országos felhívásnak eleget téve nagyszámú szakmai résztvevővel zajlott az Erdőfeltérési Szakosztály 2017. évi, háromnapos programja október 25–27-ig.

Felújítottuk és bemutattuk...

Az Erdőfeltérési Szakosztály rendezvénye a Zalaerdő Zrt.-nél

A szerda délutáni megérkezést követően Gál Károly vagyongazdálkodási osztályvezető és Knausz Péter építési előadó köszöntötte a résztvevőket Csömödérben. A zalai késő őszi, kellemes napsütés feled-

csi megtekintésére is lehetőség nyílt. A hosszúra nyúlt első napot finom vacsorával zártuk a Csömödéri Turistaszállóban.

A csütörtöki napon a Zalaerdő Zrt. központjában Rosta Gyula vezérigazgató köszön-

alkalmával a „sokkilátós” társ-gazdaságok képviselői is elismerően nyilatkoztak. Mindenki – kor és egészségi állapotától függetlenül – feljutott a felső szintre, ahonnan tiszta időben akár az 55 kilométerre lévő Ba-

Az északi, több mint 15 méter magas humuszdepónia tetejéről átlátható munkaterületen több tucat munkagép dolgozott. Láttunk 300 méteres, kör alakú, aszfaltozott pályarészt, földmunka fázisában lévő kesze-kuszának tűnő útszakaszokat, vízepítési munkákat. A terület nyugati oldalán – még „nyers állapotú” területen – épül a „smart city”, a minden városi forgalmi szituáció modellezésére alkalmas városközponti forgalomtechnikai próbapálya. A 300 méter átmérőjű körtárcsa és a hozzá kapcsolódó több száz méter hosszú gyorsító szakasz a dinamikus felületek és a fékezés modellezésére szolgál. Emellett láttuk a kilométeres fékpálya területének földmunkáját is. A területet körülölelő nagysebességű kezelhetőségi pálya déli részénél nagy bevágásban extrém oldalirányú dőléssel kialakított földmunka felső rétegét tekinthettük meg. Az elkészítést megelőzően több szakmai kérdést is megvitattunk, mint például a drónhelikopteres geodéziai felmérést, mely az építési fázisok nyomon követésére, ellenőrzésére alkalmazható. Szó volt továbbá a vadveszély tel-

vetően a cél a Bánokszentgyörgyi Erdészet volt. Pálincás Ákos erdészetiigazgató a szentpéterföldi feltáróúton, a

sokkal ismerkedtek a résztvevők. A beruházás előkészítéséről, ellenőrzéséről, a fejlesztési cél érdekében hozott döntések-

tette a jellemzően 250–500 kilométeres utazást. Az erdei vasúti kocsikon kényelembe helyezkedett kollégák megismerhették a Zalaerdő Zrt. vasútüzemének történetét, fontosságát, jelenét és jövőjét Kaliba Mihály vasútüzem-vezető segítségével. A zötykölődést megszakítva bemutattuk a Cserta-patak feletti acélgerenda vasúti híd 2014. évi hídfőfelújítását, hídsarucseréjét. A helyszínen megismerhettük továbbá a sínvándorlás jelenségét: egyoldali terhelt szállítást a síngördüléssel jelentős dinamikus igénybevétel okozó műtárgyakon, folyópályán. Továbbvonatozva a Válicka-patak feletti vasúti híd 2014. évi saruszámoly-emelését tekintettük meg. Az acélrács felszerkezetű hidat a mértékadó árvízszint miatt több mint 50 centiméterrel meg kellett emelnünk, mivel magasvizek esetén – ami manapság nem ritka az egyenlőtlen csapadékeloszlás, időjárási anomáliák miatt – a hordalék a rácsos acélgerendába beállt, a vízszint a szélső acélgerenda alsó síkjától 20–25 centiméterrel felfelé állandósult. A tönkremenetel veszélye miatt a vasútüzem ilyen esetekben a hidat megrakott vasúti kocsikkal megterhelte az árhullám levonulásáig. A problémát meg-

tötte a kollégákat. Ezt követően Gál Károly segítségével betekintést nyerhettünk társaságunk gazdálkodásába, majd Knausz Péter a zalai erdőfeltérési feladatokat ismertette elő-

dacsony is látható, ottjártunkkor azonban a párás idő miatt csupán 15 kilométer lehetett a látótávolság. Bemutattuk a meglévő acél fúrótorony teljes felújításának főbb állomá-

adásában a résztvevőkkel. Szó volt feltáráshálózatokról, feltártásról, üzemeltetési, fenntartási, fejlesztési igényekről, megvalósulásról, a szakember-továbbképzés fontosságáról. Bemutattuk több beruházás nem szokványos műszaki problémáját és megoldását is.

sait. A kivitelezést követő fontos üzemeltetési feladatok tapasztalatcseréje után vázoltuk a tervezett befejező munkákat (beléptetőkapu, parkosítás, parkolók stb.).

Gyors ebéd után Zalaegerszeg felé vettük az irányt. A nettó 40 milliárd forint értékben megvalósuló zalaegerszegi tesztpálya volt a cél, ahol a nagy autógyártók önzvezető gépjárműveinek (autók mellett kamionok is) tesztelése akár már jövőre elkezdődhet. A helyszínen Tóth Norbert beruházási koordinátor (aki a szentpéterföldi feltáróút 2016. évi felújításának közlekedési tervezője is volt) fogadta a szakosztályülés résztvevőit. A mintegy 260 hektáron megvalósuló kiemelt projekt nemzetközi szinten mérve is rendkívül fesszes ütemben valósul meg. Az első ütem átadása 2018. március végére várható. A projektirodai tájékoztatót követően a terepen folytattuk a programot.

piros keresztnél várta csapatunkat. Az erdészeti bemutatást követően a Pusztamagyaród–Szentpéterföldi feltáróút 2016. évi felújításának első ütemét tekinthettük meg. A beruházásról Knausz Péter tartott rövid összefoglalót. A korai sötéttedéssel egy időben értük el a Szentpéterföldi Vadászházat kis frissítő erejéig.

Pénteken a Nagykapornak melletti remetekerti feltáróút volt az úti célunk. Megérkezést követően Pintér Csaba, a Zalaegerszegi Erdészet igazgatója mutatta be az erdészetet. Az 1,8 kilométeres feltáróútszakaszon a szentpéterföldi feltáróútnál (és korábban a liszói feltáróútnál) is alkalmazott hideg cementes REMIX technológiát szerencsére vagy a jó szervezésnek köszönhetően építés közben tekinthettük meg. A kivitelező COLAS Út Zrt. művezetője, Mészáros Attila vezetésével a helyszínen kialakított pályaszerkezettel, valamint a kővázpótlás, kőváztorés, cementterítés, bemarás és profilhelyes tömörítés építési fázis-

ról Knausz Péter adott tájékoztatást. Délelőtti programunk a Sohollári Vadászházban elfogyasztott ebédrel ért véget. A korábbi napokra is jellemző kellemes, napsütöses, őszi időjárás a program során végig kitartott, az elkészítéssel egy időben eredt csak el az eső.

Szakmai rendezvényünk fontosságát alátámasztja, hogy a hatályos erdőtörvény rögzíti: „Felsőfokú erdészeti szakirányú végzettséggel rendelkező jogosult erdészeti szakszemélyzet jogosult ... erdészeti magánút, épített közlekedési nyom, illetve azok tartozékai tervezésére, felelős műszaki vezetésére, műszaki ellenőrzésére”. Azt gondolom, hogy a jogosultsággal rendelkező mérnök csak olyan tevékenységet vállalhat el, aminek végzéséhez megfelelő gyakorlattal és tapasztalattal rendelkezik, és annak teljesítését ezen feltételek mellett vállalni tudja. A szakmai rendezvények, továbbképzések mind-mind ezt a célt szolgálják.

Knausz Péter

szüntető műszaki megoldást és a kivitelezés lépéseit Knausz Péter mutatta be. Ezt követően Molnár Vítális Anikó erdeiiskola-vezető révén az oktatóko-

Az őszi időjárás kedvezett a késő délelőtti programnak, a nagykanizsai Csónakázó-tónál lévő új kilátó megtekintésének. A munkaterületen tett látogatás

(Fotók: Szél Tamás KEFAG, Knausz P.)

Kaán Károly tovább élő szellemisége

Konferencia szülővárosában, Nagykanizsán

Kaán Károly (1867–1940), a XX. század első felének egyik legnagyobb erdész szakpolitikusa 150 éve született Nagykanizsán. Emlékét az Országos Erdészeti Egyesület a mai napig ápolja, születésének évfordulója alkalmából pedig 2017-ben Kaán Károly-émlékét hirdetett meg. Szakmánk kiemelkedő egyéniségéről az egyesület az év során több rendezvény keretében is megemlékezett (vándorgyűlés Kaszón, szoboravatás a Földművelésügyi Minisztérium árkádsorán, emlékoszlop-avatás a Debreceni Nagyerdőben). Az emlékév rendezvényeinek sorát zárta 2017. november 14-én a Zalaerdő Zrt. és az Országos Erdészeti Egyesület által szervezett konferencia, melynek jelmondata: Kaán Károly tovább élő szellemisége.

A konferencia célja az volt, hogy hazánk erdeinek sorsát meghatározó, arra jelentős hatást gyakorló szakterületek és intézmények képviselői tájékoztatást adjanak célkitűzéseikről, az erdők jövőjét érintő elképzeléseikről, továbbá feltárni és bemutatni, hogy a XX. század első felének ma is aktuális erdészeti politikai és gazdálkodási kérdéseire milyen választ ad jelenkorunk erdőgazdálkodása. Kaán Károly széles körű munkásságának megfelelően a rendezvény tematikai felépítése kiterjedt az oktatás, a kutatás, a szakigazgatás és jogszabályi környezet, az erdőgazdálkodás, az erdőtelepítés, a természetvédelem, illetve a közjólét és a turisztika szakterületekre.

Az ünnepi rendezvényen Szentpéteri Sándor, az Országos Erdészeti Egyesület ügyvezető igazgatója köszöntötte a megjelenteket. A konferenciát megtisztelte jelenlétével Ugron Ákos Gábor állami földekért felelős helyettes államtitkár, Dénes Sándor, Nagykanizsa MJV polgármestere, Zambó Péter, az OEE elnöke, a térség nemzeti parki igazgatóságainak igazgatói, az állami erdészeti részvénytársaságok vezérigazgatói és képviselői, valamint az OEE Nagykanizsai és Zalaegerszegi Helyi Csoportjának tagsága.

A rendezvény házigazdájaként Rosta Gyula, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója is szólt a közel nyolcvan résztvevőhöz. Kiemelte, hogy az erdészszakma ma is küzdelmes, kihívásokkal teli időket él át, akárcsak elődeink a XX. század első felében. A konferencia megszervezésének az is célja volt, hogy bebizonyosodjon: hivatásukat Kaán Károly szellemi örökségéhez méltó módon képviselő, felkészült, tenni akaró és tenni tudó szakemberek szolgálják a magyar erdők ügyét. Rosta Gyula megköszönte az előadóknek, hogy kivétel nélkül elfogadták a felkérést, majd megnyitotta a konferenciát.

Elsőként **Hoczek László**, a soproni Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola igazgatója ismertette a középfokú erdészeti szakképzés múltját és jelenét. Elmondta, hogy a technikusképzés múltja 1885-ig nyúlik vissza, amikor a Temesvár melletti Vadászerdőn megnyílt az m. kir. Erdőőri Szakiskola. Majd részletesen bemutatta az erdészsképzés elmúlt 32 évét, az ez idő alatt bekövetkezett jelentős változásokat, ezek előnyeit és hátrányait. Ismertette a képzőhelyek számának, profiljának változását, valamint a tantervben szereplő közismereti, szakmai elméleti és gyakorlati tantárgyak

arányát is. Kitért a legutóbbi, 2016-ban bevezetett szakkimnáziumi képzésre is, mely során különvált az erdésztechnikus- és a vadásztechnikus-képzés. Felvetett néhány oktatást nehezítő problémát is, mint például a

Központ Erdészeti Tudományos Intézetének intézetigazgatója *Új tudományos kihívások* az erdészben címmel a klímaváltozás okozta hatásokról és a lehetséges gyakorlati válaszokról tartott tanulságos előadást. Mint el-

Fotó: Fűr Tamás

szakmai gyakorlati képzés arányának csökkenését, a romló eszközparkot és a végzettség elhelyezkedési nehézségeit, illetve az erdészeti szakmunka iránt a fiatal generációknál tapasztalt érdeklődés csökkenését.

Prof. Dr. Lakatos Ferenc, a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának dékánja *Kaán Károly szellemi öröksége az erdőmérnök-oktatásban* című előadásában a több mint kétszáz éves magyar felsőfokú erdészeti képzés elmúlt 25 évét, illetve az Erdőmérnöki Kar oktatási szerkezetének változását mutatta be. Ismertette a jelenleg választható graduális és posztgraduális képzéseket, valamint a tervezett új szakokat. Diagramok segítségével szemléltette az erdőmérnöki szakra jelentkezettek felvételi adatait, beiskolázási gócpontjait, valamint az oklevelet szerzett hallgatók elhelyezkedési lehetőségeit, melyek alapján elmondható, hogy újra növekszik az érdeklődés a soproni felsőfokú képzés iránt, és a munkaerőpiacon is előnyös a helyzete a végzetteknek. Megemlítette, hogy az európai oktatásharmonizációnak megfelelően 2006-ban elindult az erdőmérnök BSc szak is, majd 2010-ben sikerült visszaállítani az osztatlan erdőmérnök-képzést, melyet 2017-től új mintatanterv szerint oktatnak. Legvégül megemlítette, hogy a Soproni Egyetem többi karához hasonlóan, melyek híres elődök, Simonyi Károly és Lámfalussy Sándor nevét viselik, örömmel fogadná, ha az Erdőmérnöki Kar a jövőben Kaán Károly nevét venné fel.

Dr. Borovics Attila, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs

mondta, a klimatikus változások hatása az erdőkben már érzékelhető, a fajok elterjedésének változása, a rovar-, vihar- és tűzkárok gyakoriságának és kiterjedésének növekedése, észak-európai erdőállományokban a növedék gyorsulása igazoltan ezen okokra vezethető vissza. A hőmérséklet- és csapadékviszonyok előrevetítése alapján a bükkös klíma hamarosan teljesen eltűnik Magyarországról, 20–40 év múlva pedig már az erdőössztyepp, pesszimista becslés szerint pedig a sztyeppklíma fog uralkodni. A megoldás a kutató szerint előrelátó, a helyi viszonyokat figyelembe vevő döntések meghozatala az általánosító, a jelenlegi állapotok erőltetett fenntartását célzó elvárások helyett. A jövő kulcsa a termőhelyi tényezők előre becslése alapján a megfelelő célfajok („klímarezisztens” fajok) és származások kiválasztása, a meglévő genetikai erőforrások okos használata, az alkalmazkodást segítő szaporítóanyag-választás és szükség esetén fajcseré alkalmazása.

Wisnovszky Károly, a NÉBIH Erdészeti Igazgatóságának igazgatója az erdészeti igazgatás helyzetéről, szervezeti felépítéséről és a közelmúltban zajlott átalakulásairól tartott előadást. Elmondta, hogy már az 1100-as években megjelent az erdőkre vonatkozó szabályozás, az 1400-as években pedig az erdőfelújítási kötelezettség gondolata. 1769-ben jelent meg Mária Terézia erdőrendtartása, majd Kaán Károly nevéhez fűződik a mai erdészeti szolgálat megreformálása, melyet törvénybe is foglaltak. A jövőben az

erdészeti igazgatás célja, hogy – Kaán szellemiségének megfelelően – szabályozott erdőgazdálkodás működjön, melyben megfér a közjólét és a közjó, egyre több és jobb erdők növekedjen Magyarországon.

Rövid szünetet követően **Mocz András** a Mocz és Társa Magánerdészet Kft. tulajdonosaként a magán-erdőgazdálkodás helyzetéről, lehetőségeiről beszélt érdekesítő előadásában. Röviden bemutatta a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének (MEGOSZ) felépítését, általa

fásítástól a természetvédelmi erdőkezelésig címmel tartott előadást, melyben először is leszögezte, hogy elődeink – köztük Kaán Károly – óriási és tiszteletreméltó feladatot végeztek el az Alföld-fásítás során. Természetvédelmi szempontból az is igaz azonban, hogy a fásítás – mely elsősorban egy gazdasági törekvés volt – jelentősen megváltoztatta az Alföld hagyományosnak tartott képét. Az Alföld-fásítási tevékenység egyszerre járt pozitív és negatív következményekkel, melyeket előadása további részében részletesen bemutatott. Az előnyök között nevezte meg a faanyaggyerési lehetőséget, valamint a kedvező humánegészségügyi hatást, továbbá az erdőhöz köthető, természetvédelmi értéket képviselő fajok megjelenését. Az alföldi erdőtelepítések hátránya viszont a jelentős tájképalakítás, az izoláló hatás, a jellegzetes homokbuckák és a homokpusztai növényzet elterjedési területének csökkenése, a monokultúrák megjelenése, valamint a legeltető állattartás visszaszorulása. Előadása végén pedig a nemzeti park vagyongazdálkodás területén zajló természetvédelmi erdőkezelést mutatta be.

Tassy Márk, a Magyar Természetjáró Szövetség igazgatója *Előremutató fejlesztések a természetjárásban* című előadásában arról beszélt, hogy az erdőgazdálkodók és az MTSZ stratégiai partnerek, közjóléti fejlesztésekben egymásra utaltak, ezért érdemes keresni az együttműködési lehetőségeket.

Fotó: Fűr Tamás

feladatok között nevezte meg az állami erdők mellett a magán-erdők ügyének államtitkári szintű kezelését, illetve olyan döntések meghozatalát, melyek a magyar erdőterületek 10%-át kitevő rendezetlen területek gazdálkodásba vonását segítenék elő. Előadásában arra is kitért, hogy a fejlődés záloga a vidékfejlesztési programban megjelenő erdészeti támogatási jogcímek minél teljesebb körű lehívása. Szorgalmazza továbbá az erdész falugazdász hálózat létrehozását, mely szintén az előbbi célokat támogatná.

Ugró Sándor, a Kiskunsági Nemzeti Park igazgatója *Alföld-*

Örömmel számolt be arról, hogy sosem kapott ennyi figyelmet a természetjárás, sosem állt rendelkezésre ennyi anyagi forrás a fejlesztésekre, és sosem volt ennyire jó a kapcsolat az erdészek és a természetjárók között, mint az utóbbi időszakban. Ezt követően a Magyar Természetjáró Szövetség fő tevékenységeit mutatta be, ez egyrészt a természetjárás infrastruktúrájának fejlesztése – ide tartozik a turistaútvonalak nyilvántartása és a jelzésfestés –, másrészt a természetjárás népszerűsítése a megfelelő kommunikációs és marketingeszközökkel. Utóbbi kapcsán ismertette a meglévő

és a lehetséges együttműködési területeket is, többek között a természetjárók új weblapját.

A rendezvényen **dr. Bitay Márton Örs**, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára mondott zárószót. Beszédében kiemelte, hogy Kaán Károly erdészpolitikusként a magyar történelem egy nagyon sötét időszakában – Trianon után – teljesen felrázta az erdésztszadalmat, és aktív munkába kezdett az ország erdőültettségének növelése érdekében. – Kaán Károly munkájának örököseként tekintünk magunkra, és az ő munkamórája, szellemisége kell, hogy irányt mutasson nekünk is. Egy ilyen konferencia alkalmával újra lehetőség nyílik arra, hogy áttekintsük mindazokat a kihívásokat, amelyekkel az erdésztszadalmat, az erdőgazdálkodás szembe találja magát, és közösen dolgozzunk a válaszok megtalálásában – fogalmazott az államtitkár. Beszédében utalt a most megújított erdőtörvény kapcsán elért sikerekre, a törvénymódosítás magas támogatottságára. Megemlékezett arról is, hogy az erdőgazdálkodók 2010 óta több mint 16 milliárd forintot fordítottak az erdők közjóléti funkcióinak fejlesztésére, melyekről a látogatottsági adatok folyamatos növekedése alapján elmondható: nem voltak hiábavalók. Az elmúlt időszak munkájával, fejlesztéseivel, jogszabályi változtatásaival sikerült Kaán Károly szellemiségéhez méltó eredményeket elérni születésének 150. évfordulóján.

A rendezvényt követő fogadás közben lehetőség nyílt az előadókkal és a résztvevőkkel való kötetlen beszélgetésre, majd az ünnepség a Zalaerdő Zrt. székháza előtt folytatódott. A Múzeum téren a helyi Kaán Károly Környezetvédelmi Egyesület által szervezett verses és

próza előadást követően Szakács László nyugalmazott erdész, kiváló erdészettörténész kolléga tartott rövid megemlékezést Kaán Károly ifjú éveiről, nagykanizsai kötődéséről. A konferencia zárásaként dr. Bitay Márton Örs államtitkár, Zambó Péter elnök és Rosta Gyula vezérigazgató emlékkoszorút helyeztek el Kaán Károly mellszobránál. Végül Szentpéteri Sándor a híres erdészpolitikus gondolataival kívánt mindenkinek jó utat: „Szeressétek egymást, mint ahogy én titeket és a magyar erdőket szerettem.”

Összeállította:
Fűrné Kinsztler Anita

Viharkár a Lenti Erdészethél Pályakezdők

A felszámolás a végéhez közeledik

Augusztus 10-e van. Az erdészeti szakszemélyzet nagy része megérdemelt szabadságát tölti. A nyárra tervezett fakitermelések nagyrészt befejeződtek, a jövő évi fakitermelési terv elkészült, a fakitermelő brigádok magánerdőbe szerződtek. A hónap hátralévő része a pihenésé, majd a szarvasbőgésre koncentrálnak. Ember tervez, a természet pedig felülírja azt. Az esti órákban nagy erejű pusztító szélvihar csapott le erdeinkre, amely közel 300 erdőrészletet érintő, életveszélyes fakitermelési feladatot jelentő kárfelszámolási feladat elé állította az erdészetet.

Legutóbb az erdészverseny kapcsán jelent meg, hogy az országos versenykiírásnak része a kárfelmérés. Valóban szükség van egy forgatókönyvre, amely segítségével a kerülvezető erdészek gyors információkat tudnak adni a kárformákról, annak mennyiségéről, területi kiterjedéséről. Itt vették először igazán hasznát a mobiltelefonos térinformatikai programnak.

Mivel a fennakadt, félig kidőlt, koronatorított fák nagy veszélyt jelentettek az erdőben tartózkodókra, az erdészeti hatóság a fakitermelés elrendelése mellett döntött. Egy hét állt

területére esett. Legnagyobb károk a Vas megyei határszél mellett keletkeztek, két esetben erdőfelújítási kötelezettséget jelentettünk. Főbb érintett fajok: 50%-ban erdeifenyő, 21% bükk, 19% tölgy. Jellemzően egy-két éven belül elvégzett gyérítéseket, nyugati megnyitott állományszegélyeket tört meg a vihar, az idősebb lombos állományok faegyedei fahibák miatt károsodtak (villa, odú, tökorhadás). Főként a törzs- és koronatorítás, kisebb mértékben a dőlés volt a jellemző kárforma.

Nagy feladatot jelentett az adminisztráció megszervezése

az ügyintézés egy műszaki vezetőnek. A megoldásban az ESZR és az erdőgazdálkodási osztály volt nagy segítségünkre, a tervfelvitelt és a műveleti

jelentette. Minden ledőlő fa után megkönnyebbültünk: egygyel kevesebb a veszélyforrás az erdőben. Minden tisztelet a fakitermelőké és a munkában

lap elkészítését digitálisan, csoportos tervezéssel sikerült elvégezni. Egységes technológiai utasítást szerkesztettünk, a tartalmi részt mellékletként összevonva, egybe szerkesztve adtuk ki a vállalkozók részére. A fakitermelő brigádokkal gyors tárgyalást kellett végeznünk a mielőbbi munkakezdés

közvetlen részt vevő munkairányítók!

A területes fenyves kárfelszámolásban a harvester jelentette a leggyorsabb és legbiztonságosabb munkavégzést. Az idősebb faállományok számlankénti töréseiben csőrös vonszoló végzett a munkát, egyenként kimentve a fákat. A legtöbb élőmunkával járó, leginkább időigényes munkát a 30–50 éves erdeifenyvesek számlankénti és kiscsoportos törései jelentették, ahol széles nyomtávú fakitermelő gépek nem tudtak mozogni.

Októberig a betervezett fatömeggel végeztünk, de még várhatóan 5000 m³ többletet termelünk. Ennek oka egyrészt a mérési pontatlanság, másrészt a folyamatosan jelentkező utólagos dölések megjelenése. A kidőlt fák száma az első vihar után is folyamatosan emelkedett; a törzsekben valószínűleg csak repedések keletkeztek, melyek az idő múlásával, másodlagos károsítók hatására gyengültek meg annyira, hogy az őszi viharok végül letrórták. A hatóságilag előírt, december 31-i határidőre a kárfelszámolást befejezzük.

Mindezek után abban reménykedünk, hogy az előttünk álló tél vízhó-mentes lesz, azaz elkerüli a hótörés a záródáshiányossá vált erdeifenyveseinket, illetve a két ünnep közti pihenés pótolja majd az elmaradt nyári szabadságot.

Lukács István

(Fotók: Lukács István)

Gaál Krisztina megtalálta a helyét

Szerény, imád táncolni, és az otthoni kertben is csemetéket gondoz. Gaál Krisztina a legfiatalabb erdőmérnök a Nagykanizsai Erdészethél, vitalitása a többi kollégára is jó hatással van.

Krisztina Nagykanizsán született, a várostól nem messze él szüleivel egy kis településen, Liszónban. A családban nincs szakmabeli, édesapja a vízműnél dolgozik, édesanyja pedig pénztáros.

– Apa vadászik, gyerekkoromban sokat jártam ki vele. Maga a vadászat igazából sosem kötött le, nézelődni mentem, szerettem kint lenni... Apa hatására jelentkeztem az erdőmérnöki karra, bár valójában első helyen a pszichológiát jelöltem meg, de oda nem vettek fel. Azóta ezt egy cseppet sem bánom, úgy gondolom, ez a sors keze volt. Sopronban egy évet elvé-

– A csemetekertben dolgozni, ez volt mindig is az álomom – mondta mosolyogva. – Az egyetemi gyakorlati idő alatt is végig ezzel foglalkoztam, és most is a feladataim nagy részét ez teszi ki. Babics Istvánal közösen végezzük a Bajcsai Csemetekert és a Surdi Díszfaiskola szakmai irányítását. Főként a kiseladásokkal foglalkozom, vagyis a magán-személyek egy-kétezer darabos megrendeléseit intézem. Kiállítom a szállítójegyeket és a származási igazolványokat. Ezenfelül a legkisebb részletekig részt veszek a csemetekerti napi munkák szervezésében

geztem természetvédelmi mérnök hallgatóként, de rájöttem, hogy ez nem az, amit szeretnék, nem azt kaptam, amit vártam... Az egyik tanárom javaslatára átjelentkeztem az erdőmérnöki szakra, és szerencsére a tárgyait is elfogadták, így sikerült azt négy év alatt elvégezni.

Az egyetemi évek alatt Krisztina háromszor volt gyakorlaton a Nagykanizsai Erdészethél, a diplomamunkáját is itt készítette a tárolt bükkmakk kelésének vizsgálatából. Ez idő alatt már megismerte a kollégákat, a helyszínt, így nagyon örült, hogy nem ismeretlen terepre érkezett, amikor 2016 szeptemberében felvették gyakornoknak. Egy év gyakornoki státusz után 2017 szeptemberében nevezték ki erdőművelési műszaki vezetőnek.

és végrehajtásában a mag és csemete gyűjtésétől a vetésen és ápolásokon át a forgalmazásig. Nyilvántartom a napi csemeteforgalmat (kiemelés, szállítás) és lebonyolítom az erdészeti számokra történő csemeték átszállítását. Hozzá tartoznak még a nem erdő művelési ágú területek, a vadföldművelés és a mezőgazdasági termelés tervezése, irányítása.

Szabadidejében sportol, aerobikozik, táncol, a kutyájával pedig gyakran tesz hosszú sétákat... Otthon már lassan nem nagyon van szabad terület a kertben, saját növényei elfoglalják a korábban az édesanyja virágai, zöltségei által birtokolt részeket, ezeket gondozza szívvel-lélekkel...

Steyer Edina

JANUÁR, FEBRUÁR:

„**Hull a hó, és száll a dér: / Itt a tél! Itt a tél!**”: erdei programok óvodásoknak és iskolásoknak előzetes bejelentkezés alapján a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

JANUÁR, FEBRUÁR:

„**A téli erdő meséi**”: téli erdei séták előzetes bejelentkezés alapján óvodások, iskolások csoportok számára a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

FEBRUÁR 15–18.

FeHoVa (kiállítás)

FEBRUÁR 17.

Valentin-napi járat a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

MÁRCIUS MÁSODIK FELE

Kilátóavató a nagykanizsai Csónakázó-tónál

Programok

MÁRCIUS, ÁPRILIS

„**Tavasszal a virágok / egymás után nyílnak, / hóvirág és ibolya / kirándulni hívnak.**”: erdei programok óvodásoknak és iskolásoknak előzetes bejelentkezés alapján a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

MÁRCIUS, ÁPRILIS

„**Rügyfakasztó**”: erdei séták szakvezetéssel, előzetes bejelentkezés alapján óvodások, iskolások csoportoknak a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

MÁRCIUS 16–17.

Tavaszköszöntő járat a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

MÁRCIUS 19–23.

Erdők Nemzetközi Napja: erdei iskolai program a Lenti Parkerdőben óvodások és iskolások csoportok számára, előzetes bejelentkezéssel a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

MÁRCIUS 20–23.

A víz világnapja: vetélkedő, játékos program iskolásoknak, előzetes bejelentkezéssel a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában

MÁRCIUS 30. ÉS 31.

Húsvéti Expressz a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ:

kojolek.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; erdei vasút: Kaliba Mihály +36304742146, erdeivasut@zalaerdo.hu; Nyitnikék: Povics Noémi (+36-30/511-3213, povics.noemi@zalaerdo.hu; Zakatoló: Molnár Vítális Anikó (+36-30/933-8851, vitalis.aniko@zalaerdo.hu)

„Úgy szakmailag, mint emberileg...”

Emlékkonferencia Hajdu Tibor halálának 10. évfordulóján

Életének 51. évében – 2007. november 21-én – meghalt Hajdu Tibor erdőmérnök. Sajnálatosan korán szakadt meg egy olyan életpálya, amely „úgy szakmailag, mint emberileg” figyelemre méltó és követendő volt.

Hajdu Tibor zalai, falusi gyerekként került Esztergomba, a ferences gimnáziumba. Onnan egyetemre csak egyéves fizikai munka után vezethetett az út, ezért favágóként dolgozott a következő felvételi vizsgáig. Erdőmérnöki diplomáját 1982-ben vehette át, és még abban az évben erdőrendezőként kezdett el dolgozni a Zalaegerszegi Erdőtervezési Irodánál, amelynek később (1988-ban) igazgatója lett. Többszöri szerkezeti átalakulás után is igazgatóként dolgozott; előbb áthelyezték a Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség élére, majd a két szervezet összevonása után az ÁESZ Zalaegerszegi Igazgatóságának igazgatói posztjára nevezték ki. Tulajdonképpen ebben a minőségében dolgozott haláláig, bárminek is keresztelték át utána a keze alá tartozó egységet. Pályája során számtalan díjjal és tisztséggel halmozta el, ezek listája és Tibor részletes életrajza olvasható dr. Baráth László „Erdészéletutak” c. könyvében (Zalaerdő, 2011.).

Aki a '80-as és a 2000-es évek között erdőmérnök-hallgató volt, az tanulmányúton óhatatlanul eljutott Szentgyörgyvölgyre (sokáig Szappanos Bandi bátyánk kíséretében), ahol az őrségi kisparaszti szálalásról kimerítő ismeretekre tehetett szert Hajdu Tibi előadásából. Tibinek a szent-

györgyvölgyi szálalóerdő mindig is a szíve csücske volt, mind a Palotay István (erdőrendezői igazgatói elődje) iránti tisztelet, mind a többkorú erdő leírásának erdőrendezői kihívása miatt. Ezt – természetesen – tudta Jagicza Attila és Vissi Géza erdőmérnök kollégák is. Ők kezdeményezték, szervezték meg és bonyolították le a kétnapos konferenciát, amely 2017. november 16–17-én zajlott Szentgyörgyvölgyön és Szalafőn. Ennek a megemlékezésnek volt a címe a már említett „Úgy szakmailag, mint emberileg...” félmondat, amelyvel Hajdu Tibi nagyon sokszor kezdte a mondandóját.

A rendezvény nyitóeseményére a szentgyörgyvölgyi szálalóerdőbe több mint 80 erdész kolléga érkezett az ország minden tájékáról. A szervezők bemutatatták a terület gazdájának (Zalaerdő Zrt. Lenti Erdészet) képviselőit, akik tájékoztatást adtak a területen folyó munkáiról egy terepi séta folyamán. Itt tulajdonképpen szakmai konszenzus született arról, hogy az érintett erdőrészek nem mutatnak klasszikus szálalóerdő képet (annál zártabbak, készletgazdagabbak és kevésbé színezettek), továbbá a természeti folyamatok az erdőfenyő eltűnésének irányába hatnak. Az erdészeti szakemberei mind ezt természetesen tudják, és szándékaik szerint a többkorú-

többszintű, önmaga megújítására képes erdő kialakítása a cél. Az erdőfenyőt – kisebb elegyarányban – helyenként szeretnék megőrizni, akár mesterséges beavatkozással is.

Sötétedéskor, néhány fákyfa fényénél a résztvevők együttesen megkoszorúzták Hajdu Tibor kopjafáját, amely a szálalóerdőben, Palotay István emlékköve mellett áll. Tibire rövid beszéddel Zambó Péter mint évfolyamtárs és barát emlékezett.

Egy őriszentpéteri, kitűnő vacsora után Szalafőre vonultunk, ahol a Gatter Fogadó nagytermében szakestélyre emlékeztető rendben álltak az asztalok. Itt került sor arra a „nedves estre”, amelyen előre felkért hozzászólók idézték fel Tibivel kapcsolatos élményeiket úgy, hogy mindenki egy bizonyos szemszögből emlékezett. Volt, aki képeket is vetített, volt, aki csak mesélt. Jagicza Attila megható nyitóbeszéde után felszólalt Hajdu Rita, a testvér; Ribíánszky József, a gimnazista osztálytárs; Zambó Péter, a „tápos” katonatárs; Csóka György, a balek; Wisnovszky Károly, az évfolyamtárs; Széles Miklós, az erdőrendező; Józwiak Bernard, az erdőgazdálkodó ügyfél; Csóka Péter, a felettes és évfolyamtárs (levelét felolvasta felesége, Szabados Ildikó); Ferenczy András, a beosztott; Szélessy György, a vadászciimbora. Megnézhettünk egy filmet, amelyben Hajdu Tibi erdőmérnök-hallgatókat fogad 1992-ben Szentgyörgyvölgyön. Az egyes felszólalások között

selmeci-soproni nótákat énekeltek. Az est végén Hajduné Szabó Ágnes mesélt nekünk a szerető férjéről és családapáról. Az egész este lefolyását jól jellemzi, hogy végig, mintegy öt órán keresztül teljes, figyelmes csend volt a teremben. Legvégül istenhítről és az emlékeztető gimnáziumi iskolatársról beszélt Tokár János ferences atya. A nedves est hivatalos részét Jagicza Attila zárta le.

Csóka György mondta hozzászólásakor: „Hajdu Tibi közösségteremtő képességére jellemző, hogy még így is össze tudott hívni bennünket, 10 évvel a halála után. Nem hiszem, hogy ül olyasvalaki a teremben, akit a főnöke küldött el, hogy van egy üres hely, ille- ne megjelenni.”

Az összefoglaló második napján, Szalafőn a szakmai előadásoké volt a főszerep. A szálalóerdő-gazdálkodásról és annak vonzatairól különböző megközelítésekben adott elő Varga Tamás, Hován Iván, Csépanyi Péter, Grédics Szilárd, Széles Miklós, Horváth Iván.

„Úgy szakmailag, mint emberileg...”. Ez a félmondat jól jellemzi Hajdu Tibor egyéniségét. Erdész hivatása iránt érzett szeretete és alázata, kollégái és beosztottjai érdekében történő kiállása, elvhűsége, családjának tisztelete, és per sze bohém, harsány humorú barátsága tették felejthetetlené őt mindazok számára, akiknek megadatott, hogy ismerjék.

Méltó megemlékezésen vehettünk részt, köszönet és tisztelet a szervezőknek!

Vaski László

Jelentős haltelepítés horgászvizeinken

Közjóléti tevékenységünknek hosszú esztendők óta fontos eleme a Kistolmácsi-víztározó és a Szentpéter-földei-tó.

A tavak változatos halállománnyal várják az idelátogató horgászokat, leggyakrabban ponty-, süllő- és keszegfajok képezik a zsákmányt, de esetenként csuka és compó is horgogra akad. Részvénytársaságunk tulajdonában és halgazdálkodási kezelésében lévő völgyzárógátas tározóinkon

vízínövényzettel benőtt részeket kedveli, a természetes szaporodáson felül idén 2000 darab ivadékkal is gazdagodott az erdő ölelte, 14 hektár nagyságú Szentpéterföldei-tó.

A haltelepítések meghatározó időszaka az ősz. A horgászok által legkeresettebb pontyból az év végén mindkét

Varszás a Kistolmácsi-víztározón

napi és heti területi jegyek birtokában engedélyezett a horgászat.

E nyíltvízi tározók csúcsragadozója a süllő, mely legértékesebb halaink egyike. A süllőállomány fenntartása és fejlesztése érdekében a természetes szaporodáson felül tavanként évente 6000 darab előnevelt, 3–4 centiméter nagyságú ivadékot helyezünk ki, mely halak a természetes táplálékbázist kihasználva érik el a kifogható méretet. A csuka a

tározóba 2700 kilogrammot telepítettünk. A keszegbeszerzés terén az elmúlt esztendőben tapasztalható nehézségek is megoldódni látszódnak, idén 500–500 kilogramm, 10–50 dekagramm közötti egyedsúlyú vegyes keszeggel is gazdagodott a két tó halállománya.

A 11 hektár kiterjedésű Kistolmácsi víztározón horgászokat sok esetben zavarta a tóban lévő törpeharcsa falánksága. Az elmúlt esztendőben növekedő törpeharcsa-állomány csökkentését szolgálta az az ökológiai célú, szelektív halfogási tevékenység, melyet a Zala Megyei Halgazdálkodási Hatóság engedélye alapján, társaságunk által megbízott halászmester végzett. Az április 3. és 12. között megvalósult varsás halfogás révén összesen 596 kilogramm, 6 dekagramm átlagsúlyú ikra- és ivadékfaló törpeharcsa került ki a víztérből, mely halak a májusi szaporodásban már nem tudtak részt venni. A tavaszi sikeres halfogást követően október 25. és november 6. között további 242 kilogramm törpeharcsát emeltek ki a tóból, ezáltal e halfaj állománya jelenősen lecsökkent. Mindkét halfogási időszakban, annak eredményessége érdekében korlátozásokat vezettünk be, mely a horgászható vízterületekre terjedt ki. A horgászok türelmét és megértését a szükséges korlátozásokkal szemben ezúton is köszönjük!

Reményeink szerint az elvégzett haltelepítések, az eredményes természetes szaporodás feltételeinek biztosítása, a kistolmácsi varsás törpeharcsafogás, valamint a látogatók kulturált, szabálykövető magatartása révén a horgászok élménydús napokat tölthetnek 2018-ban is e csodálatos környezeti tavaknál.

Steyer Edina

Ernszt Tamás

Új kolléga az erdőgazdálkodási osztályon

Nagyapja hatására döntött úgy, erdész lesz, és ebben már a gimnáziumi éveit elején teljesen biztos volt. Millei Dániel a nagykanizsai Batthyány-gimnázium után egyenesen Sopronba ment tanulni, ahol 2004-ben végzett.

Édesapám építészmérnök, édesanyám építésztechnikus, de rám igazából anyai nagyapám volt a legnagyobb hatással, aki a Zalaerdő jogelődjénél dolgozott. Csakúgy nagyanyám, aki adminisztrátor volt. A rokonságban egyébként több erdész is található.

A gimnázium után Sopronban, az Erdőmérnöki Karon folytatta tanulmányait, ahol – mint mondta – már akkor is az erdőművelés állt hozzá a legközelebb.

A szakma alapja, sőt, szerintem a legérdekesebb része – tette hozzá mosolyogva.

Egyetem után tizenegy éven keresztül dolgozott egy letenyi székhelyű, magán-erdőgazdálkodással foglalkozó cégnél.

Nagyon jó munkahely volt, mind szakmailag, mind emberileg sokat adott. A szakma minden részébe betekinthettem: az erdőművelésbe, a fahasználat-

ba, a faanyag-kereskedelembé, fuvarozásba, és azóta is igyekszem az ott tapasztaltakat megfelelően kamatoztatni.

Tizenegy év után úgy döntött, hogy másképp szeretné folytatni a pályafutását, és jelentkezett a Zalaerdő Zrt.-hez, de felvétel híján egyelőre közfoglalkoztatottként dolgozott egy rövid ideig a Nagykanizsai Erdészethél. Ezután került 2016 tavaszán a központba az erdőgazdálkodási osztályra, ahol a művelési munkák összefogása, adatfeldolgozása, értékelése és tervezése a feladata.

Amikor idejöttem dolgozni, tisztában voltam vele, hogy az előző munkahelyemhez képest jóval többet kell majd az íróasztal mögött ülnöm, ettől függetlenül igyekszem kint lenni, amennyit lehet. A terepi munka mégiscsak vonzóbb... Más-

részt pedig, ha valakinek a munkáját értékelni szeretném, ahhoz rálátással kell lennem a kinti folyamatokra. Számomra az is magától értetődik, hogy a kollégákkal való kapcsolattartás így sokkal közvetlenebb,

mint telefonon vagy e-mailek útján.

Dániel szabadideje jelentős részében leginkább vadászik, immár tíz éve tagja az Erdőgazdasági Dolgozók Vadásztársaságának. Bajcsai otthonában

Barlai Ervin emlékezete

50 éve hunyt el a jeles erdőszpolitikus, közgazdász és faipari kutató

Barlai Ervin életútja a XIX. század utolsó évtizedének utolsó évében, 1899. június 19-én kezdődött a Pozsony vármegyei Korompán (ma Krompachy, Szlovákia), ahol édesapja az idő tájt kohómérnökneként az ottani hengermű főmérnöke volt, s amikor még mit sem sejtett az akkori történelmi Magyarország azokról a családi és nemzeti sorstragédiákról, melyek a XX. század második évtizedében rázúdultak.

1914-ben kitört a világháború, amely többek között az Osztrák–Magyar Monarchia felbomlásához, s egyúttal a szégyenletes trianoni döntéshez vezetett. Az előrehozott, hadi érettségit tett, még fiatal korú Barlai Ervin 1916-ban katonaként az olasz frontra került, ahol aknaszilánkoktól életre szóló, maradandó sérüléseket szenvedett. Leszerelése után – a tragikus országvesztés időszakában –, a Selmecbányáról Sopronba menekült és települt M. kir. Bányászati és Erdészeti Főiskolán kezdte meg erdőmérnöki tanulmányait. Ekkor váratlanul elhunyt édesapja, az akkor már európai hírű és tekintélyű kohászprofesszor, dr. Barlai Béla, aki a világháború kitörésekor a főiskolának rektora is volt. A hatalmas személyes veszteségét a kiváló tanári kar és diáktársai együttérzése mellett, a tanulmányaiba való elmélyülése és a zene szeretete oldotta, kis kamaraegyüttese élén művészi szinten hegedült.

A hagyományosan demokratikus szellemiségű főiskolán erősödtek meg benne azok a jellemvonások, amelyek azután egész életpályáján végigkísérték: a mélyen humánus magatartás, a nagyfokú szerénység, a kötelességtudat, a közösség érdekeinek megalkuvás nélküli önzetlen szolgálata, a rendíthetetlen hivatástudat, s nem utolsósorban népe, a magyarság szeretetével párosuló izzó hazaszeretete.

1923-ban kitüntetéses erdőmérnöki oklevelének birtokában dr. herceg Esterházy Pál hitbizományának eszterházai erdőigazgatóságánál jelentkezett felvételre, ahol Trianont követően – igen tudatosan – új szellemiségű, fiatal, tehetséges erdőmérnököket alkalmaztak. Feladatuk a korszerű, belterjes, házi kezeléssel erdőgazdálkodás megalapozása volt, kiegészítve azt a szintén korszerű fűrészipar megteremtésével és biztonságos erdei vasútüzemi tevékenységgel. Gyakorlati idejére kezdetben az uradalom bánokszentgyörgyi erdőgondnokságához irányították, majd rövid időre az erdőigazgatósághoz vezényelték, hogy ismerkedjen meg az uradalom erdőszervezeti felépítésével, üzemgazdasági, pénzügyi és számviteli rendszerével, általában a közgazdasági tevékenységgel.

1924 őszén megkapta első, önálló mérnöki munkakörét a Zala megyei Lentiben, ahol lényegében az Esterházy hercegi hitbizományhoz tartozó Kerkavölgyi Faipari Rt. farak-

tár- és vasútüzemének tervezési, kivitelezési és üzemeltetési feladatai vártak rá. Ekkor legfontosabb munkája az akkor épült lenti fűrészüzem bizton-

Barlai Ervin az ötvenes évek elején (családi archívumból)

ságos alapanyag-ellátását biztosító Lenti–Szilvagy közötti erdei vasútvonal főszakaszának tervezése, majd építésének irányítása volt, amely az értékes szilvagy erdőtömb feltárását szolgálta.

A magas műszaki igényességgel dolgozó, ambiciózus fiatal szakemberre felfigyelve, a részvénytársaság vezetősége a világválság kezdetén, 1929-ben kinevezte a lenti fűrészüzem vezetőjének. Barlai első és legfontosabb feladatának az üzem technológiájának részletes áttekintését s egyúttal a termelés gazdaságosságának alapos felülvizsgálatát tartotta. A kritikus gazdasági helyzetben körütekintő üzemgazdasági intézkedéseivel, az elsőként alkalmazott üzemstatistika bevezetésével s nem utolsósorban a termelés személyi feltételeinek kiemelt és ösztönző kezelésével hamarosan stabilizálta a fűrészüzem helyzetét. Az igazgatósága engedélyével bevezette a nyolcórás munkaidőt, s ugyanakkor hat nap fizetett szabadságot biztosított munkásainak, akik egyébként is tisztelték kiemelkedő tudásáért és szerették mély emberségéért, szociális érzékenységeért.

A fűrészüzem méretpontos,

megbízható, a szerződéses feyelmet messzemenően betartó, minőségi munkát produkáló működésére, amely egyértelműen Barlai Ervin vezetői, egyúttal korszerű üzemgazdasági és technológiai tevékenységét dicsérte, külföldön is felfigyeltek, s igen előnyös szerződéssel is megkeresték, ám ő a hazája iránti elkötelezettségét mindennél előbbrevalónak tartotta.

Ilyen körülmények között jött el az 1941-es esztendő,

A vesztes háborút követően, az újra elcsatolt erdőterületek elvesztésével, s a megmaradt erdeinkben okozott nagymérvű károkkal, valamint a rendezetlen birtokviszonyokkal, új és hatalmas feladat várt a magyar erdészekre is. 1945-ben a társadalmi és gazdasági változások talán legfontosabb eleme a földreform volt, melynek során erdeink háromnegyed része – köztük a kiváló zalai hitbizományi erdők – állami tulajdonba kerültek. A nagy és sorsfordító idők nem nélkülözhetik a nagy formátumú, karizmatikus vezetőket, s a magyar erdésznek ekkor szerencséire volt egy Barlai Ervinje, aki minden vonatkozásban egyértelműen a korszak legfelkészültebb, leg sokoldalúbb, legkiválóbb szervezőkészségű szakembere volt. Így nem volt véletlen, hogy a kormányzat őt bízta meg a nagy feladattal, hogy dolgozzon ki egy reális tervezetet az állami erdőket irányító és kezelő szervezeti rendszerre.

Barlai gigászi szervezőmunkájának eredményeként – amely a kételkedőket is meggyőzte – 1945. december 18-án megjelenhetett a kormány 12120/1945. ME. számú rendelete a Magyar Állami Erdőgazdasági Üzemek – a MÁLLERD – létrehozásáról, melynek ügyvezető igazgatójává Barlai Ervint nevezték ki. Irányításával 11 erdőigazgatóság szervezetén belül 275 erdőgondnokság és a hozzájuk tartozó fűrészüzemek kezdtek meg a munkát, melyek rövidesen az ország legjobban működő állami vállalatai közé tartoztak. Mindezt elősegítette, hogy Barlai Ervin első intézkedésével igen humánus módon átvettek minden belhoni és a külföldről menekült erdészeti alkalmazottat. Közben arra is gondot fordított, hogy tömören és érthetően írásban is kiadja a magyar erdészeti előtt álló legfontosabb célokat és feladatokat, melyeket ERDŐGAZDASÁG-POLITIKAI IRÁNYELVEK című, 28 oldalas kis füzetekében jelentetett meg. (Lásd a címlapot a mellékelt fotón, dedikációjával: Miklósnak szentelttel Ervin 1946. XII. 14. – vitéz Páll Miklósról, sógoráról van szó az egykori neves hitbizományi szentpéterföldei, majd bánokszentgyörgyi hercegi erdőgondnokokról.)

Írásában Barlai külön is kiemelte erdőterületünk jelentős növelésének fontosságát, a gyorsan növekvő fafajok telepítésének erőteljes szorgalmazását, s a fahasználati tevékenység racionalizálását, hangsúlyozva, hogy: „Erdő nélkül nincsen Magyarország!” Munkájáért Köztársasági Aranyérem kitüntetésben részesítették.

A fordulat éve, 1948 után az embertelen diktatúra megálljt parancsolt Barlai Ervin jelentős távlatokat felmutató munkásságának. Fő ok az volt, hogy nem járult hozzá az ország éves fatermelési tervének drasztikus

emeléséhez, melyre azután maga Rákosi adott utasítást. Ez egyúttal Barlai kényszer nyugdíjazását, s egyben a jól működő MÁLLERD szervezeteinek szétverését is jelentette, miközben még a gyűlöletes Államvédelmi Hatósághoz is bedíézték.

Az elaljasult politikai légkörben tudta, hogy nem lesz visszatérése az erdészeti politikához, ezért egy felkérésre elfogadta, hogy részt vegyen a faipari kutatás alapjainak lerakásában, amely rövidesen a Faipari Kutató Intézet létrehozását jelentette. Miközben sorra értékes faipari találmányok, szabadalmi eljárások fűződtek nevéhez, az 1950-es évtized közepe táján az Országos Tervhivatalban dolgozó Madas András közvetítésével igen kényes közgazdasági, egyben politikai veszélyt hordozó fel-

tóságnak (OEF) vezetésével, amely az ismert, tragikus körülmények hatására sajnos igen rövid időre korlátozódott, s humánus vezetői magatartása ellenére vissza kellett térnie a kutatóintézeti munkahelyére. Igen eredményes itteni ténykedését több könyv, könyvrészlet, cikk, valamint faipari előadások sora is fémjelzi. Egyidőben a FAIPAR című szakfolyóirat szerkesztője. A '60-as évtized elején a budapesti Műszaki Egyetem meghívott előadója volt, míg korábban az Erdőmérnöki Főiskolán is tartott faipari tárgykörben előadásokat.

Barlai Ervin kivételesen gazdag életéből vázlatosan felvilágosítva a leírtakat, feltétlen ki kell emelnünk, hogy emberi tisztességét, elveit és eszményeit soha nem adta fel. Folyamatos testi fájdalmai mellett, 1967. július 3-án, 68 éves korá-

Erdőgazdaság-politikai irányelvek címlapja

adat megoldására kérték fel, mint sokoldalú felkészültségével egyedül számításba jöhető szakembert. Barlai alapos és részletes számítások alapján, így hazánkban elsőként bírálva mutatta be a sztálini közgazdaságtannak a termelői árendszere vonatkozó tarthatatlanságát, s országosan is a közgazdász körökben nagy feltűnést keltve, kidolgozta az erdészeti ágazat érték- és költségarányos árrendszert.

Említést érdemel az a nagy megtiszteltetése is, hogy az 1956-os forradalom napjaiban megbízták a magyar erdészet legfőbb irányító szervének, az Országos Erdészeti Főigazga-

ban élete sajnos végleg lezárult. Hamvai a pesterzsébeti temetőben nyugszanak. Elévülhetetlen értékű munkásságával dr. Madas András véleménye szerint „(...) hármas minőségben is (lásd írásunk alcímét – a szerk.) kiérdemelte, hogy helyét az erdészettársadalom időrendben Bedő Albert, majd Kaán Károly mellett jelölje ki az erdészeti történetében.”

A Zalaerdő Zrt. 2005-ben nyitotta meg Lentiben a „Göcsej kincsei az erdő és a fa” című kiállítását, amely hangsúlyosan mutatja be Barlai Ervin értékes zalai munkásságát.

2009-ben, születésének 110. évfordulója alkalmából, részvénytársaságunk emléktábla ünnepélyes elhelyezésével is tiszteltgett a kiváló szakember emléke előtt.

Dr. Baráth László

Másodszor is Erdővarázs

A tavalyi nagy sikerre való tekintettel idén is Budapest szívébe varázsolták az állami erdőgazdaságok az erdők csodálatos világát. A Földművelésügyi Minisztérium kezdeményezésével és támogatásával szervezett II. Erdővarázs Családi Nap 2017 őszén két hétvégén is helyet kapott a fővárosban: szeptember 8–9-én a Szabadság téren, szeptember 20–24. között pedig a Kincsem Parkban megrendezett 78. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár (OMÉK) keretein belül várták a magyar erdők iránt érdeklődő több tízezer embert az erdőgazdaságok.

Idén tizenöt tematikus sátorban lehetett ismerkedni erdeink értékeivel és az erdészek sokrétű, izgalmas munkájával. A rendezvényen a természetvé-

lő, az erdei éléskamra és többek között az idén újraindult Erdei Vándortábor program is mind-mind kiemelkedő szerepet kapott. A Zalaerdő Zrt. idén

dálkodásról a Vadkaland elnevezésű sátorban. Kicsik és nagyok egyaránt szívesen játszottak a rendezvényre vitt új játékaikkal, melyeket a „GO IN NATURE” projekt keretében sikerült beszerezniük, és sokan megcsodálták az erdei állatokat ábrázoló mini fotókiállításunkat is. A Szabadság téri program első napján erdei iskolai foglalkozásokat is tartottunk az odaérkező, előre regisztrált iskolacsoportoknak. Örömmel tapasztaltuk, hogy sok gyermeknek igen széles körű ismeretei vannak az erdő élővilágáról, viszont kevés család látogat el rendszeresen a természetbe.

Az ilyen és ehhez hasonló rendezvényeken mindig azt vesszük észre, hogy a legtöbb ember számára fontos érték az erdő, viszont az erdőgazdálkodásról, erdészekről alkotott képük sokszor hiányos vagy torz. Bízunk benne, hogy e programok eredményeként elmélyül a városi emberek természethez fűződő

kapcsolata, valamint javul az erdőhöz és az erdészekhez való hozzáállásuk is.

Fürrné Kinsztler Anita

A táplálékpiramisról érdeklődő gyerekek Molnárné Vitális Anikóval (Fürrné Kinsztler Anita)

delem, az ökoturizmus, a hazai erdők különleges és egyedi növény- és állatvilága, az erdei vasutak, az erdészeti erdei is-

ismét a SEFAG Zrt.-vel együttműködve mutatott be egy kis izelítőt a hazai vadállományról, az erdei állatokról és a vadgaz-

Már 16. alkalommal...

Mint mindig, a szeptemberi szarvasvadászat sikere most is meghatározó volt a vadgazdálkodási ágazat eredményességére nézve. Augusztus második felében már meg-megszólt egy-egy bőgő bika a nyár végi éjszakában, majd azután szeptember közepére elérte csúcspontját a bőgés.

Az elmúlt év sikerei nyomán mind több és több megkeresés érkezik hozzánk. A megyénkbe érkező vadászok közül sokan szívesen látogatnak el a Zalaerdő által gondozott vadászterületekre, ahol szakszerű, figyelmes és eredményes vendégvadásztatásban részesülnek. Mindezeknek és a gondos szervező-előkészítő munkának köszönhetően – az eddig bekövetkezett 4300 hektáros területvesztés ellenére – a hónap végéig a tavalyival megegyező számú, 167 darab gímagancsot vihettünk el bírálatra. Pontszám alapján a legnagyobb trófeájú bika a Bánokszentgyörgyi Erdészeti-nél szeptember 13-án esett, Solt Imre hivatásos vadász kíséretében. Súlya 12,04 kilogramm, CIC-pontszáma 240,97 volt.

2002 óta hagyományosan megrendezzük trófeaszemléket, melyet ebben az évben október 13-án tartottunk a Szentpéterföldi Vadászház előtti réten. Az idei terítékünk-ből 23 darab arany, 43 darab ezüst és 40 darab bronz minő-

„farkaságas” trófea, a páratlan 30-as, páratlan 28-as ágyszámok, a 13,26 kilogrammos (súly szerint legnagyobb), de csak 14-es ágyszámú agancs rendkívüli szárhosszúsága, mind-mind különlegességnek számítottak. A bemutatott 115 darab agancs fényképeit és bírálati lapjait a 16. trófeakatalógusunkban foglaljuk össze, melynek megjelenése az év végére várható.

Munkánk elismerését talán az jelzi legjobban, hogy a jövő évi szeptemberi szarvas-

sítést kapott. Ezúttal is lenyűgöző látványban volt részünk, amikor az elmúlt 10 év átlagát felülmúló agancsokat szemlélhettük. Az átlagtömeg 6,97 kg/db, az érmes átlagsúly 8,33 kg/db volt. Az agancsok formagazdagsága, a több

vadászati lehetőségből 90 darab elejtésére már most előjegyzéseket kötöttünk. Mert az a jó vendég, aki jó hírünket kelti, hív másokat is, szívesen és többször is visszajön!

Páll Tamás
vadászati felügyelő

1. Révész László: Zöld fogságában – Tájkép

A „Járok-kelek kint a zöld erdőben, / Az áldott nap most van ébredőben...” mottóval jelzett fotópályázatunkra, melynek témája a tavaszi és a nyári erdő volt, 154 pályázó 654 fotót küldött.

A Maros Sándor természetfotós (zsűrielnök), Varga Attila gazdasági igazgató, Pintér Csaba erdészeti igazgató, Léránt János nyugalmazott területvezető erdész és Steyer Edina PR-ügyintéző által kiválasztott nyertes alkotások:

Védett természeti értékek kategória:

1. Szabó Zoltán: Sárkányok harca
2. Bakos Gergely: Tavaszi hérics ébredése

Tájkép kategória:

1. Révész László: Zöld fogságában
2. Pálkás István: 30 perc vihar

Vadászható vadfaj kategória:

1. Molnár István: Séta az esőben
2. Nagy Péter: Anyai gondoskodás

Közelkép – makró kategória:

1. Halmos Endre: Mesegomba
2. Bodnár Tamás: Alkonyat

Erdő és ember kategória:

1. Sebestyén Gusztáv: A nyugalom háza
2. Jakab Flóra: Tereplovások

A díjkiosztó és a kiállítás megnyitója 2017. december 1-jén 17.30 órakor volt a nagykanizsai Halis István Városi Könyvtárban.

2. Bodnár Tamás: Alkonyat – Közelkép

2. Jakab Flóra: Tereplovások – Erdő és ember

2. Bakos Gergely: Tavaszi hérics ébredése – Védett természeti érték

1. Sebestyén Gusztáv: A nyugalom háza – Erdő és ember

1. Halmos Endre: Mesegomba – Közelkép

1. Szabó Zoltán: Sárkányok harca – Védett természeti érték

1. Molnár István: Séta az esőben – Vadászható vadfaj

2. Pálkás István: 30 perc vihar – Tájkép

2. Nagy Péter: Anyai gondoskodás – Vadászható vadfaj

FEKETE ISTVÁN

A KÉT SZÁNKÓ

Hogy miért kellett nekem az a második szánkó, most már pontosan nem is tudom, de valószínűleg a nagyravágás, az elsőség kívánása volt a fő ok; és – talán – az is, hogy az árjegyzékben megláttam azt a furcsa alakú, magas lábú szánkót, amelyen

Én tehát két szánkóval vonultam ki ebéd után ispánék kertje mögé, ahol már kellően ki volt síkosítva a domboldal, és messziről hallatszott a serdületlen ifjúság visongása.

Megérkezésem először csendes közbámulatot és – később,

na vetni, végül rászaladt valami vakondtúrára, amin nem volt hó, lefékezett, s én, mint a hullócsillag...

Csúnyán megütöttem magam, s a keserű, irigy harag úgy előntött, hogy szinte fuldokoltam. Pórázra vettem a két szánkót.

– Hazamegyek...

– Nem hagynád itt az egyiket? – kérdezte Péter szerényen.

– Nem!

Elindultam hazafelé, fuldokolva a méregtől, megalázottságtól, nem tudom én, még mitől, s a két szán úgy kalimpált utánam, mint a rossz lelkiismeret.

Késő délután volt már. Fázni kezdtem, egyre lassabban mentem. Gondolataim fáradtan tisztultak, a szívem hidegen vergődött, aztán nem éreztem semmi mást, csak nagy szomorúságot és szégyenkezést, hogy ostobán és gonosz eszeveszettséggel megbántottam szegény, beteg barátom. – Megálltam.

A kertek alatt hideg füst szállongott, a kenderkóró, kukoricaszár és akácgallyak ősi tűzhelyszaga s a garádok alatt már az alkony bujkált, mintha félne a nappaltól, de félne az éjszakától is.

És ekkor letértem az útról, ami hazafelé vezetett. Letértem, pedig semmi akarat nem volt bennem, hogy máshova menjek, mint haza, csak akkor, amikor Péterék kertjében húztam már a két szánkót, amelyek most már úgy jöttek utánam, mint két jól nevelt kutya.

A pitvarban senki, a konyhában sötétség.

– Rozi néni?

– Te vagy az, Pista? Gyújtom a lámpát.

A lámpa fellobbant, s a fény a fehér falakról lassan lecsúszott a földre. Ott álltam, kezemben az egyik póráz, s mögöttem a megszeliült fakutya.

– A szánkót is behoztad?

– Be, Rozi néni, be... mert ezt a szánkót én Péternek adom... karácsonyra.

Sötét volt már, amikor hazaértem, csak a hó világított. Apámék akkor rakták le a fát.

– Hát a másik szánkó?

– Péteréknél hagytam. Péternek nincs szánkója...

Apám, kezében egy nagy hasábfával, megállt egy pillanatra, aztán – mintha eldöntött volna magában valamit – feldobta a fát, és eligazította.

– Mire vársz? Eredj be, és húzd le a csizmát. Gondolom, hogy nézel ki...

Nem, azt még én sem tudtam, hogy nézek ki, de nagyanyám, amikor felém fordította a lámpát, azt mondta:

– Jézusmária!...apád agyonver...

Gyorsan levetkőztetett, s én már csak az ágyból sóhajtottam ki:

– Nagymama, a kabátgombok a nadrágzebben vannak...

– Hát, tudod fiam, megérdemelnéd... és az orrod, Atyais-ten, mi van az orroddal?

Másnap is ágyban maradtam, és akkor éreztem, hogy én még így összeütve, nyúzva, törve nem voltam soha életemben.

De ilyen boldog se!

(1960)

(Fotó: Verő-Gergye Kristóf)

egy fiú lovagolt bojtos sapkában. A mérhetetlen sebességet pedig a fiú nyakában lógó sál repülése mutatta.

Nagyon tetszett!

Persze, nem a sál, ami falunkban ismeretlen jószág volt, hanem a szánkó repülésének valósága, ami mellett elbújhatna Puska Ödön saját gyártmányú, alacsony szánkója is, ezzel pedig sokat mondtam.

Néztem a képet, gondterhelt fejem tenyerembe hajtva és – mint már annyiszor – oda lyukadtam ki, hogy ebben a sorsdöntő kérdésben nem segíthet más senki a világon, egyes-egyedül Görbic Pista bácsi.

Odakünt szakadt a hó, hordta a szél, és Pista bácsit meg is találtam az istállóban, amelynél kellemesebb helyet ilyen sorsdöntő kérdések elintézésére el sem tudtam képzelni. A lovak halk órléssel rágták a zabot, a tehének gondosan kérődztek, és a pipafüst úgy szállt a szénaillat felé, mint a vágy és a fantázia megfoghatatlan madara.

– Idenézzen, Pista bácsi! – és mutattam a száguldó gyereket.

– Jól megüli... – nézte az öreg a képet –, nem is tudom, hogy tud az a gyerek rajta megmaradni.

– De a szán! Pista bácsi... Látja, mint a szél...

– Látom hát, de én igaziban szeretném látni, hogy eszi le a fene róla.

Ezen a kritikán nagyon elkecseregtem – zörögve reszketett kezemben az árjegyzék –, és Pista bácsi már értette arcom ilyen elborulását. Kiment a szerszámokkamrába, én pedig felrohantam a házba, hogy a szükséges engedélyt a szánkógyártáshoz megszerezze.

Esett a hó akkor két napig, és két nap alatt elkészült a gólyalábú új szánkó. Olyan lett, mintha egy fejőszék alá talpakat vertek volna. De ott, az istállóban nagyon kényelmes ülés esett rajta.

– Remek! – mondtam.

– Az – helyeselt az öreg –, ha ezen ki nem törí a nyakát, akkor már az életben nem törí ki. Apámnak azonban nem voltak ilyen aggályai.

Kissé mintha elmosolyodott volna, aztán megjegyezte, hogy ők most elmennek az erdőre fáért, és ha netán mégis kitörné a nyakam, hát haza ne merjek jönni...

be kell vallanom – közderültséget keltett.

– Ki csinálta ezt a rondaságot? – kérdezte Ödön, mire Berta Jancsi azonnal mellém állt, mert Jancsi mindig és mindenütt az ellenzékét képviselte.

– Az igaz, hogy nem szánkó – mondta –, hanem fakutya, de majd meglátjátok, röpi, mint a szél. Na, eredj, Pista! Ezek után nyeregbe ültem, és noszogatva küssé a fakutyát valóban röpiünk. A keskeny, rövid talpak azonnal direktbe lendültek, és már a diadal sustorgott fülem mellett a szédítő rohanásban, amikor a szánkó egyszerűen kiment alólam, de külön is elég gyorsan leértünk.

– Meg kell szokni – mondtam, és megkerestem kabátgombjaimat, amelyek lemaradtak a „röpiülésben”...

De hát nem lehetett azt a furfangos szerszámot megszokni, és amikor már tizedszer is hason érkeztem a célba, szegyen ide, szegyen oda, átültem a régi szánkóra, amely megtűrt magán, a „fakutyát” pedig félrelöktem.

– Megpróbálhatom, Pista?

Ezt Péter kérdezte, aki jó barátom volt, talán legszegényebb gyerek a faluban. Azonban napokkal előbb valamin összevesztünk, s most ez a kérés a teljes kibékülést jelentette.

Azonnal tele lett a szívem melegséggel, de egy kis aggódással is, mert szerettem Pétert, aki nem mindig volt egészséges.

– Szívesen, Péter, de úgy jársz, mint én.

– Megpróbálom.

Az első lemenetel neki sem sikerült, de a másodiknál már nyeregben maradt, és azután egyre jobban, egyre gyorsabban és biztosabban repült a szánkó, át a völgyön, és még a túloldali dombra is messze felfutott.

– Csoda – mondta Berta Jancsi –, persze érteni kell hozzá... Láttad Pétert? Nem úgy ül rajta, mint macska a köcsögszártón...

Ettől egy kis irigység kezdett felhőzni bennem.

– Add ide, Péter, azt a szánkót, majd én megmutatom...

– Lemehetek addig a másik-
kal?

– Nem. Várj...

Az irigység már komisszágba csapott át bennem, s az a szánkó szinte megbokrosodott alattam. Ment az erre, ment az arra, néha megbillent, mintha le akar-

Erdészeti erdei iskolák
nyílt napja Csömödérben

**A tavaszi erdészeti erdei iskolák nyílt napjához hasonló rendezvényt tartottunk 2017. október 13-án, ezúttal azonban Csömödér volt a helyszín, a program keretében pedig a nyugat-dunántúli régió erdészeti erdei iskolái kap-
tak bemutatkozási lehetőséget.**

Az Élménypedagógia az erdőben II. című konferencia az Interreg V-A Szlovénia–Magyarország Együttműködési Program keretében a „GO IN NATURE” c. projekt részeként valósult meg. A rendezvény első felében az erdei iskolák képviselői a náluk folyó erdőpeda-

képviselői, illetve a meghívott projektpartnerek egy rövid vonatkozás és erdei séta keretében nyerhettek bepillantást a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskolában folyó munkába Molnárné Vitális Anikó erdeiiskola-vezető segítségével. A pedagógusok ki is próbálhattak néhány, a gye-

Terepi foglalkozás a nyílt napon

(Fűrné Kinsztler Anita)

gógiai munkáról, kirándulási és szálláslehetőségekről, nyári táborokról vetítettek rövid filmet, illetve tartottak előadást. Ezután az oktatási intézmények

rekek által leginkább kedvelt játékokat, megismerkedhettek a kiskisérőkre számra készült foglalkoztatófüzettel, valamint az oktatókocsis megtekintésére is

lehetőség nyílt. Az ebédet követően az erdőgazdaságok által felajánlott ajándécsomagokat, illetve osztálykirándulási lehetőségeket sorsoltuk ki a megjelenő pedagógusok között.

A jó hangulatban telt nyílt nap és a résztvevők elismerő visszajelzései alapján bizakodhatunk, hogy jövőre újabb érdeklődő csoportok látogatnak el az egyre nagyobb népszerűségnek örvendő erdei iskoláinkba.

A nyílt napon az alábbi állami erdészeti társaságok erdei iskolái vettek részt:

- Bakonyerdő Zrt. Balaton-felvidéki Erdészeti Erdei Iskola, Szentjakabfa
- Bakonyerdő Zrt. Bakonyi Kisbetyár Erdészeti Erdei Iskola, Huszárokölöpuszta
- Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. Ravazdi Erdészeti Erdei Iskola, Ravazd
- KASZÓ Zrt. Vadász Göri Erdeti Iskola, Kaszó
- Szombathelyi Erdészeti Zrt. Stájer-házi Erdészeti Erdei Iskola, Kőszeg
- Zalaerdő Zrt. Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola, Obornak
- Zalaerdő Zrt. Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola, Csömödér

Fűrné Kinsztler Anita

IV. Erdésznap Zalaegerszezen

Az Erdők Hete rendezvénysorozat nyitó hétvégéjén, 2017. szeptember 30-án szervezte meg az OEE Nagykanizsai és Zalaegerszegi Helyi Csoportja a „Zala kincse az erdő! IV. Erdésznapot”, melynek ezúttal is a Csácsbozsoki Arborétum adott helyet. A rendezvény célja volt az erdészek sokrétű, értéktérítő munkájának bemutatása, valamint az erdészettársadalom megítélésének javítása a civilek körében.

Fotó: Pintér Csaba

ramok várták az erdei munkák és a természetben található „kincsek” iránt érdeklődőket.

A színpadon Berecz András Kossuth-díjas ének- és mese-mondó, valamint az Ostffyasszonyfai Citerazenekar és Népdalkör műsora szórakoztatta a közönséget. Emellett lehe-

tőség volt a környék erdészeti erdei iskoláival való megismerkedésre, történelmi évgűrűk tanulmányozására, „Harkály doktor” (azaz Kungli József) segítségével a fákat érő káros hatások vizsgálatára. Az érdeklődők vezetett túra keretében ismerkedhettek az arborétum titkaival, megtekinthették Tóth József motorfűrész-gyűjteményét, melyben 100 éves régiségek is fellelhetők, valamint vadételekkel, kemencében sült finomságokkal lehetett a jó levegőn megijótt étvágyat csillapítani. A legnagyobb izgalom Székely Róbert légi favágó bemutatóját övezte, aki egy több mint 25 méter magas, kiszáradt duglászfenyőt gallyazott le és darabolt el a magasban alpinista módszerrel. A legkisebbeket a hagyományörző népi fajták szórakoztatták.

Az erdésznapot követő héten gazdag programkínálattal kapcsolódott a Zalaerdő Zrt. az Erdők Hetéhez, mely során az egész megyében ismeretterjesztő foglalkozások, erdei vezetett túrák várták a jelentkezőket.

Fűrné Kinsztler Anita

ZALA ERDŐ

A Zalaerdő Zrt. dolgozóinak lapja

- Szerkesztőbizottság: Baráth László, Bodor György, Fűrné Kinsztler Anita, Fűr Tamás, Hopp Tamás, Horváth Ferenc (ny. term. ig.), Illés György, Kovács Ferenc (term. ig.), Kreiner Roland, Lukács István, Pintér Csaba, Steyer Edina, Vaski László.
- Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc (term. ig.)
- Kiadja: ZALAERDŐ Zrt.
- Felelős kiadó: Rosta Gyula vezérigazgató
- Nyomdai előkészítés: Zala-Lap Kft.
- Nyomtatás: Gura Nyomda Bt.
- Felelős vezető: Gura Béla

Fotó: Pintér Csaba

A kellemes őszi időben sokan ellátogattak a megyeszékhelyről és a környékbeli településekről a csácsi városrészbe, ahol egész nap ingyenes prog-